

Seat linnas on agga se seadus, et fui segi surreb, peab haua eest paljo rahha maksma. Nenda läks ka meie noormees ja küsits, mis kirrik aedas haua ruum piddi maksma?

Tuhhat kakssadda rubla pankko, olli vastus, sest igaa jalg ehk 12 tollimaad, neljariisti mak-sab üks sadda rubla.

„Se on hea“, kostis küsits, „siis antke mulle 12 tolli maad, minna tahhan need 100 rubla hea melega mafsta ja omma surnut püsti matta, siis ei olle ni suurt ja kallist hauda tarvis osta.

Jürril olli kange silma wallo, läks naabri Ado jure ja kaebas omma hädda, et temma keik olli ärrakatsunud, agga abbi ei olle sanud. Maber Ado kostis: „Hilja aja eest olli mul hirmus hamba-wallo ja kui ma keik olin ärra katsunud, agga abbi ei sanud, lassjin hamba wälja tömbada; katso kord sedda veel!“

C. W. Freundlich.